

NA SLOVÍČKO

Rozhovor s paní ředitelkou Ivanou Ullmannovou

Pro první číslo letošního školního roku jsme se rozhodly připravit rozhovor s paní ředitelkou Mgr. Ivanou Ullmannovou o tom, jaký byl její první rok na naší škole a také, co nás čeká v budoucnosti.

1) Jaký byl pro Vás první rok na této škole?

Velmi dobrý, hodně věcí se podařilo. Např. zájezd do Anglie, výuka angličtiny od 1. třídy aj.

2) Co je pro Vás nejnáročnější na funkci ředitelky?

Čas

3) Co se na naší škole změnilo?

Mezi ty nejhlavnější patří především vybudování nových tříd a výzdoba celé školy.

4) Co nás čeká v letošním školním roce?

Hodně věcí: vánoční jarmark, noc s Andersenem, projektové dny, pro 6. a 7. ročníky je připravena velká filmová noc a 9. třídy čekají

opět závěrečné práce.

5) Je ještě něco, co byste chtěla do budoucna na naší škole změnit?

Určitě... ještě více rozvíjet jazyky, vybudovat jazykové učebny s moderními přístroji a dále pak přístavba školy.

6) Jak se Vám líbí náš školní časopis?

Je úžasný! Myslím, že si v něm každý najde prostor. Jen tak dále!

Děkujeme za rozhovor

Týna Dekarová a Týna Kraftová 9.A

Nové učebny a novější - barevný vchod od naší školy
Foto: archiv školy

Zpráva od redakční rady:

Vítejte na stránkách našeho školního časopisu „Na slovíčko“, který se rozhodlo vydávat pár nadšenců ze 7. až 9. tříd pod vedení paní učitelky Jany Smetanové. Letošní rok je pro nás již druhým rokem, kdy se snažíme Vás informovat o všem novém, co se u nás děje, vydáváme úspěšné práce našich spolužáků, připravujeme soutěže, informujeme o dění v Ekotýmu apod. Redakční rada se od minulého roku proměnila, hlavně nás opustily Rád'a Smetanová a Kačka Kavanová, které pravidelně přispívaly do našeho časopisu, hledáme tedy nové zájemce o psaní, vymýšlení soutěží apod.

**Pokud byste chtěli patřit mezi nás,
kontaktujte paní učitelku Janu Smetanovou!!!**

Uvnitř tohoto vydání:

Návštěva muzea	2
Vědecký jarmark	3
Kvíz	3
Cvičení v přírodě	4
Den pro Vodolku	4
Naše posvícení	5

Jak jsme byli v muzeu

Před osmou hodinou se třídy 7.A a 7.B začaly scházet před školou. Ve čtvrt na devět přijel autobus a paní učitelky zavelely: „Jdeme k autobusu!“ Jedeme autobusem a všichni křičí: „Áá,íá, ha,ha,ha“ a hlasitě se smějí. Dojeli jsme na Florenc před Muzeum hlavního města Prahy a zamířili jsme dovnitř.

Nejdříve jsme si vyslechli zajímavou přednášku o archeologii a středověku, pak jsme se rozdělili do skupinek, ve kterých jsme začali chodit po jednotlivých stanovištích. My jsme jako první zamířili na poznávání kachlů, potom na archeologické nálezy, obětiny a pečetidla, nakonec nás čekala výroba záušnic. Po celou dobu jsme vyplňovali takový pracovní list, ze kterého jsme posléze doma zpracovali závěrečný projekt.

Po muzeu nás ještě čekalo společné focení

před muzeem, zasloužená návštěva MC Donaldu nebo KFC. Ve čtvrt na jednu jsme měli sraz před muzeem, ze kterého už vycházela 7.B.

Výlet se všem moc líbil a doufáme, že se do Muzea hlavního města Prahy ještě vrátíme.

B.Srbová, M. Langová, V. Trčková,
B. Vinšová, V. Došlová

Pojďte s námi pomáhat v dobré věci

Anička je téměř šestiletá holčička, která trpí vzácnou genetickou vadou - Rett syndromem. Nechodí, nemluví, nemá úchop, je autistická, trpí hyperventilací, stereotypními pohyby rukou a dalšími problémy. Přesto všechno se umí nádherně smát a je to velká bojovnice. Přibližně půl roku podstupuje biologickou léčbu, která je velmi nákladná a nehradí ji zdravotní pojišťovna. Po prvním půl roce u ní vidí drobné pokroky, a proto chtějí s léčbou co nejdéle pokračovat.

Pomozte nám, prosím, sbírat víčka. Jedná se o víčka z PET lahví, mléka, džusů. Nesmí se jednat o chemikálie!!

Sbíráme opět u hlavního vchodu do školy, nebo v jednotlivých třídách. Děkuji všem za pomoc a spolupráci

Jana Smetanová

VĚDECKÝ JARMARK - VĚDA NÁS BAVÍ – **18.ZÁŘÍ 2013**

Ve středu 18. září vyrazily dvě deváté třídy spolu s osmými třídami na první ročník vědeckého jarmarku na Vítězném náměstí v Praze – Dejvicích. Milý a hlavně poučný doprovod, nám dělali paní učitelky Petra Jonášová, Jitka Soukupová a pan učitel Petr Petříček.

Sdružení „Věda nás baví“, o.p.s. se letos ve spolupráci VŠCHT Praha, ČVUT v Praze a Ústavem chemie a biochemie AV ČR rozhodly uspořádat první ročník této skvělé akce. Podle mého názoru se návštěvnost základních a středních škol i navzdory velmi ošklivému a mrazivému počasí k potěšení organizátorů vyšplhala k vysokým číslům. Cílem této akce bylo hravou formou přiblížit vědu, která nás obklopuje a setkáváme se s ní mnohdy i nevědomky v každodenním životě, nám, dětem, pro které jsou chemie a fyzika ve školách mnohdy nezábavnými a nezajímavými předměty, i když samozřejmě, nemusí tomu tak být vždycky.

V programu bylo zahrnuto nesčetně zajímavých pokusů pro všechny věkové kategorie, jednoduše všichni si určitě přišli na své! Z těch nejzajímavějších aktivit, stánků a pokusů bych za sebe uvedla tyto: stánky Kriminalistického ústavu Praha, kde jsme se mohli poučit, jak poznat padělanou bankovku, vyzkoušet si detektor lži, což byla jedna z nejzábavnějších věcí, protože člověk by nevěřil, jaké záluďné a vtipné otázky si kamarádi navzájem mohou pokládat. Stánek Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské nabídl mnoho pokusů – „Chemie a čas“, „Co se skrývá v molekulách“, „Věda není nuda“ atd.. Mohli jsme také zhlédnout velmi zajímavé dokumenty o živých, pouhým okem viditelných mikroorganismech žijících v naší bezprostřední blízkosti. Nicméně velmi mě překvapilo, že na jarmarku jsem zahlédla i stánek „Od mléka po kosmetiku“ kde přímo na místě míchali kosmetické krémy. Posledním ze stánků, které mě nejvíce zaujaly, byl stánek, kde z těsta vyráběli něco jako „náhražku kůže“ a pomocí červeného barviva vytvářeli falešné řezné rány, které ale vypadaly velmi věrohodně.

Když shrnu program celého středečního dopoledne, tak byl velmi vydařený. Doufám, že podobných akcí se v tomto roce zúčastníme víckrát. A tímto bych také chtěla velmi poděkovat našemu učitelskému doprovodu za trpělivost a nápad navštívit tuto skvělou akci.

ESTER MARIETTA SIDIBÉ, 9.B

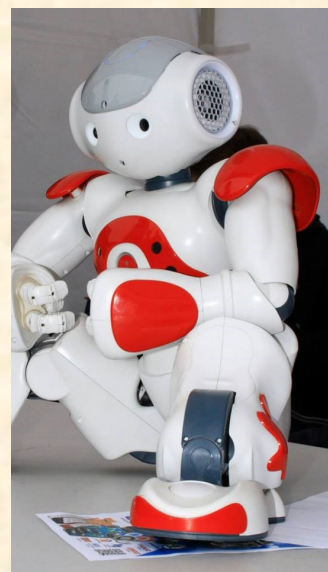

Foto: internet

ODPOVĚDI:
• albatros
• blatouch
• datel
• Grónsko
• Himaláje
• Indie

Šest našich zvědavých otázek:

- Mořský pták s největším rozpětím křídel:
- Bylina s leskle žlutými květy, která roste na podmáčených místech v okolí vodních toků:
- Lesní pták ze skupiny šplhavců:
- Severský ostrov, který je z velké části pokryt ledovcem, obyvatelstvo tvoří potomci Eskymáků:
- Nejvyšší pohoří naší planety:
- Stát, kde je kráva posvátná:

Jak jsme měli cvičení v přírodě

Koncem září proběhlo na naší škole cvičení v přírodě. Všichni jsme jako obvykle šli do třídy a pár minut po osmé hodině jsme slyšeli houkat hasiče. Ze školního rozhlasu se ozvalo krátké hlášení: „Ve škole hoří! Opusťte školu!“ Hromadně jsme se odebrali k nejbližšímu východu. Menší děti měly mikiny, ale my starší jsme šli nahle a byla nám docela zima, takže jsme chtěli jít co nejrychleji zpátky. Vše ale trvalo docela dlouho. Když už bylo konečně po všem, rychle jsme šli zpátky do tříd. Menší žáci si ještě stihli prohlédnout hasičské vybavení.

Druhou a třetí hodinu jsme jako deváťáci měli připravené zábavné i poučné hry pro malé prvňáčky. Rozdělili jsme se do jednotlivých tříd a tam už na nás čekali naši malí natěšení kamarádi, kteří si velmi ochotně obvazovali ruce, hráli s námi pexeso, odpovídali na naše otázky a tak jsme s nimi zažili i spoustu legrace. Nakonec jsme se shodli, že jsme byli asi víc nervózní než ty malé děti, ale užili jsme si to všichni.

Na závěr našeho cvičení jsme ještě zmapovali dopravní značení a dopravní situaci v okolí školy a pak už jsme zamířili všichni domů na zasloužený víkend.

K. Kraftová, K. Dekarová, L. Razáková 9.A

Den pro Vodolku

I v letošním roce jsme nechyběli na akci, která se jmenuje Den pro Vodolku. Letos tedy již po čtvrté si připravila naše škola svůj stánek, i když s malými změnami. Děti si mohly nejenom zdobit perníčky a navlékat korálky, ale také si mohli zasoutěžit a zahrát si hry, které si pro ně připravil EKOTÝM, pracující na naší škole od minulého roku. Všichni se také mohli z připravených plakátů dozvědět o problémech, které trápí naši planetu. Děkujeme všem Ekotýmákům za čas, který této akci obětovali, i za vzornou reprezentaci Ekotýmu.

I. Hájková, D. Vacková (Ekotým)

Naše škola se v rámci mezinárodní kampaně **Food Right Now – Postavme se hladu** připojila 16. října (Světový den výživy) k akci „Naše posvícení“.

Cílem této akce bylo zdůraznit význam lokálních potravin.

Lokální potraviny jsou kvalitnější, jejich distribuce je méně energeticky náročná, šetrnější k životnímu prostředí. Jejich nákupem přímo podporujeme ekonomiku našeho regionu, místní pěstitele a tím i rozvoj místa, kde žijeme. V rozvojových zemích, kam mnohé nadnárodní firmy soustředí svou produkci, šetříme zdroje vody a půdy, které tak mohou využít nejchudší obyvatelé světa. Přitom právě chudoba je hlavním důvodem existence hladu ve světě.

A jak probíhala tato akce na naší škole?

- Během vyučování si vyučující se svými žáky připomněli problematiku lokálních potravin a světového hladu.
- Školní jídelna vařila tento den pouze z lokálních potravin
- V prostorách školy jsme od 8,00 do 17,00 zpřístupnili výstavu prací našich žáků na téma „Jak nám chutná?“ Všechny výrobky byly opravdu zajímavé. Asi málokdo z nás tušil, z čeho všeho se dá vyrobit „jídlo“ – že by kremrole z papíru, nebo kuřecí stehýnko z modelíny, nebo dokonce i koláče z písku a lepidla. Aby nebylo všechno jenom jako, upekla i naše děvčata pravé perníčky, které šly opravdu rychle na odbyt.

Školní družina na tento den připravila „Družinové mlsání“ z lokálních potravin (ovoce, tvaroh, mák, povidla). Ochutnávka proběhla ve školní jídelně od 16,00 hod. Zúčastnilo se jí 67 výrobků – koláčů, buchet, plněných šátečků, rolád, závinů....., které přinesli rodiče především našich menších dětí. Každý, kdo pekl, mohl také odpoledne ochutnávat a sbírat další nápady společně s recepty. A protože s každým dospělým přišla minimálně jedna ratolest, připomínala chvílemi školní jídelna spíše bzučící úl. Myslíme, že se akce všem líbila, a děkujeme všem jejím organizátorům.

Vaše redakce

Jak je to s jídlem ve světě?

Je to vlastně úplně jednoduchá otázka. Když si to tak vezmu, větší část světa má jídla dostatek, ať už Amerika proslulá všemi možnými fast-foody, naše Evropa nebo Asie. Ale co Afrika? Ta už na tom tak dobře není. Většina lidí si to ani neuvědomuje, ale v Africe lidé doslova hladoví. Když se na místní lidi (hlavně děti) podíváme, mají sice nafouklá břicha, ale je to způsobeno stále stejnou stravou, což je většinou obilná kaše, o alespoň trochu pestré stravě nemůže být ani řeči. Když se stejným pohledem podíváme na typického Američana, vidíme velice často obézního člověka, jež se doslova přecpává všemi těmi smaženými kuřaty a hamburgery, které zapíjí cola-colou. Neříkám, že by mělo být zakázané chodit do fast-foodů, ale rozhodně by se tam lidé neměli stravovat pravidelně každý den. Pro mě z toho vyplývá fakt, že bychom měli podle svých možností pomáhat Afričanům a vůbec všem lidem na světě, kteří řeší každý den otázku, co budou jíst. Pořádání různých akcí, jejichž cílem je upozornit na problém přístupu k jídlu ve světě a vybrat peníze na pomoc hladovějícím lidem, je podle mého názoru správná věc.

Pavla Horáčková, 9.B

DOPIS JÍDLU, KTERÉ NEMÁM RÁD

* Drahý kopre,
protože si velice často všímám, že se objevuješ stále více u nás doma k obědu, rozhodla jsem se ti poslat malé upozornění. V koprové omáčce mi ani trochu nechutnáš a určitě bych jí nikdy nesnědla. Jednou jsem tě dokonce nachytala u nás na zahrádce! Bohužel takovou vtravost si nedokážu kladně vysvětlit. Doufám, že tě můj dopis nijak neurazil.
Žij zdravě

Tvoje Bára Vinšová 7.A

Foto: internet

* Milé ryby,
píšu Vám, protože Vám chci sdělit, že Vás mnohem raději vidím ve vodě než na talíři. Ano, nejím Vás a to nejen proto, že mi nechutnáte, ale i protože mi přijde od lidí ohavné, že Vás zabíjejí, jen aby se oni najedli. Vlastně nemusím žádné maso. Kdybych neměla co jíst, jako jinde na světě, asi bych mluvila jinak, ale takhle když si můžu vybrat, raději jím přílohu. Babička mi Vás často nutí, prý jste zdravé, to sice vím, ale nejste přeci jediné zdravé jídlo pod sluncem, ne? Vždy na babiččiny řeči odpovídám: „Ryba je kámoš, ne žrádlo!“ Tak si to prosím uvědomte a nenechte se ulovit.
Plavte si,

Vaše Verča Trčková 7.A

* Milá hrachová kaše,
nevím, kdo tě vymyslel, ale připomínáš bažinu, v které plavou kusy vajíček a na kraji se potácí kyselá okurka jako loď. Skoro pořád jsi horká a než vychladneš, tak uplyne téměř hodina. Skoro vždycky tě vrátím.
Měj se

Tvůj Šimon Běhan 7.A

* Milá cibule,
nikdy jsem tě neměla ráda. Moje nenávisť k tobě začala už v raném věku. Jsi ošklivá, bílá a kulatá, když tě někdo krájí, tak brečí. A proč? Protože neskutečně páchneš. Když jsem byla malá, neměla jsem tě ráda jen v polévkách. Poté, co jsem se vsadila s mým bratrem, že tě sním celou a syrovou, tak jsem na tebe změnila názor úplně. Nyní tě nemám ráda úplně všude - v omáčkách, v polévkách, v salátu.... prostě všude. Ty, pórek, zelí a špenát jste ty nejnechutnější potraviny na planetě. Přejí nám oběma do budoucna tolik štěstí, abychom se nikdy nepotkaly.
Tvoje

Bára Hrdličková 8.B

* Milý turecký mede,
nemám tě ráda. Nemám tě ráda kvůli tvé neskutečně sladké chuti, ze které je mi špatně, už jen když si dám kousek do pusy. Už samotná vůně ve mně vzbuzuje nechuť k tobě. Sice vypadá na první pohled velice lákavě, ale když neodolám a ochutnám tě, je to jako by si nasypala do pusy plnou miskou cukru. V životě už nechci zažít ten pocit. Nikdy jsem tě neměla ráda a asi ani nebudu.
S láskou

Bára Mišnerová 8.B

Milý pane Duriane,

Foto: internet

poprvé, když Vás přinesli z obchodu, těšil jsem se, jak budete chutnat. Již toho okamžiku jsem měl litovat. Když Vás táta rozkrojil, tak se začal linout obrovský zápach po celém domě. Ten obrovský zápach jsme museli větrat ještě dva dny. Tátovi to zprvu zachutnal, tak mi řekl, ať to ochutnám taky. Vzal jsem si kousek a chtěl jsem ho sníst. Vtom jsem ucítil „vůni“ žluklých vajec a bylo po chuti. A proto tě dnes nemůžu ani cítit.
Měj se

Tvůj Honza Šárek 8.B

* Milý houskový knedlíku,
nemám tě ráda, protože když tě jím, tak jsi hrozně vysušený a ani omáčka se do tebe nevsakuje. Vždycky máš takové „slizké“ okraje a to mi vadí nejvíce. Je to jako kdybych jedla slimáka nebo nějakou slizkou houbu. Když si tě k obědu dávat nemusím, tak si tě nevyberu. Ty houskový knedlík, jsi opravdu moje nejméně oblíbené jídlo a asi to tak bude po celý život.
Tak se měj a nikdy se mi neukazuj na talíři.

Linda Stokíčová 8.B

* Milá rajska omáčka,
jako malá jsem tě měla strašně ráda. Pořád jsem říkala mamce, ať tě uvaří. Ale když mi bylo asi tak deset, tak se náš vztah změnil, asi jsem se tě přejedla a přestala jsem tě jíst. Od té doby mi vůbec nechutnáš. Tvá chuť je na mě strašně sladká a někdy až moc. Doufám, že až budu velká, tak tě třeba zase začnu jíst, třeba tě budu vařit jednou mým dítětem (jestli budu nějaké mít). Ale teď mi zkrátka nechutnáš a zatím ani chutnat nebudeš.
Zdraví Tě

Iva Hájková 8.B